

Họ và tên: **Trần Thị Ngân**

Nơi công tác: **Trường Tiểu học Nam Sơn**

Địa chỉ liên hệ: **Xóm 6, thôn Quỳnh Hoàng, xã Nam Sơn, huyện An Dương, HP**

Số điện thoại: **0395 430 866**

Thông tin về nhân vật trong tác phẩm: **Thầy giáo Phạm Minh Thanh** (cựu giáo chức trường PTCS Hùng Vương, phường Hùng Vương, quận Hồng Bàng, HP)

Bài dự thi Cuộc thi viết *“Những kỷ niệm sâu sắc về thầy cô và mái trường”*

NGƯỜI THẦY KÍNH YÊU

Kính tặng thầy Thanh

Hơn chục năm cắp sách đến trường phổ thông và các trường chuyên nghiệp, tôi đã được nhiều thầy cô giáo dạy dỗ, dìu dắt nên người. Thầy cô nào cũng đều tận tụy, hết lòng vì học sinh, thầy cô nào tôi cũng đều kính trọng và biết ơn sâu sắc. Nhưng người thầy để lại trong tôi kỷ niệm sâu sắc nhất, không bao giờ phai là thầy giáo Phạm Minh Thanh.

Ngày ấy, tôi học ở Trường cấp II (THCS) Hùng Vương. Năm cuối cấp, tôi học Toán không tốt. Vì vậy, bố mẹ gửi tôi đến chỗ thầy để nhờ thầy phụ đạo, bổ sung thêm kiến thức.

Các bạn trong nhóm của thầy được học từ lâu, lại toàn các bạn học giỏi. Khi vào học cùng các bạn, tôi thấy mình thật nhỏ nhen, lạc lõng và thiếu tự tin. Đoán được suy nghĩ của tôi, thầy luôn quan tâm, động viên, khích lệ. Thầy thường nói: các anh chị của tôi đều học giỏi nên tôi cũng sẽ được thừa hưởng gien học giỏi đó.

Rồi một hôm, thầy gọi tôi lên bảng giải bài tập hình học, tôi loay hoay một lúc và làm sai. Các bạn ở dưới xì xào: “Sai rồi! Sai rồi!”. Tôi còn đang lúng túng, ngượng ngịu thì thầy nói ngay: “Các em đừng cười bạn. Bây giờ bạn ấy chưa làm được nhưng thầy tin bạn ấy sẽ bật lên, sẽ bay rất xa cho mà xem!”. Câu nói của thầy nhẹ nhàng, ấm áp mà sao như có sức mạnh diệu kỳ. Sau hôm đó, tôi nỗ lực học tập và đã không phụ công thầy. Tôi tiến bộ hơn rất nhiều, hầu như bài tập nào thầy giao, tôi cũng hoàn thành một cách nhanh chóng và chính xác. Kỳ thi vào lớp 10 năm đó, tôi dư điểm đỗ vào Trường THPT Lê Hồng Phong và thừa điểm khi thi vào lớp chọn của trường. Tôi học hành tấn tới và đã thực sự bật lên như lòng thầy mong đợi.

Sau 36 năm, dù thời gian trôi qua, dù luôn tất bật lo toan với bao công việc bộn bề của cuộc sống, hình ảnh và ký ức về thầy vẫn luôn in đậm trong tâm trí tôi. Thầy chỉ dạy kèm tôi hơn một học kỳ nhưng tôi đặc biệt kính yêu và biết ơn thầy rất nhiều. Bởi vì thầy đã nâng cánh cho tôi bay lên. Thầy không chỉ giúp tôi có thêm kiến thức mà thầy còn giúp tôi cảm nhận được tình yêu thương và nhiệt huyết của người làm thầy. Thầy đã khơi gợi và thổi bùng ngọn lửa ý chí quyết tâm trong tôi, thôi thúc tôi luôn cố gắng phấn đấu học tập. Giờ đây, tôi cũng đứng trên bục giảng. Và tôi cũng học theo cách ứng xử đầy nhân văn của thầy.

Với tôi, thầy mãi là người thầy kính yêu nhất!

